



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' █

מספר פל"א 18621/2017 מספר פל"א 73885/2017 מספר פל"א
78132/2017 מספר פל"א 78062/2017

לפני כבוד השופט עמיית מיכלס

המאשימים מדינת ישראל

נגיד

הנאשם

- | | |
|---|---------------------------------|
| 1 | ונחיתם: |
| 2 | ב"כ המאשימים, עו"ד רונן גינגולד |
| 3 | ב"כ הנאשם, עו"ד אלעד גויגולד |
| 4 | הנאשם בעצמו |
| 5 | |

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין וכמצווה המשפטן אני מודיע על החלטתי לזכות את הנאשם מוחמת הספק מביצוע עבירה של סחר باسم מסוכן ולהרשיע אותו בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

כתב האישום ויריעת המחלוקת

1. נגיד הנאשם הוגש כתב אישום המונה שני אישומים, הראשון בעבירה של סחר باسم מסוכן לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג – 1973 (להלן: הפקודה), והשני בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) ו- (ג) לפקודה.

2. על פי עובדות האישום המרכזי, מכר הנאשם בכ – 30 הדמנויות שונות סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל לא ידוע לשלווה קטיניות: א.מ., ג.ל., ו.ל.ד. המכירות בוצעו במהלך החודשים נובמבר – דצמבר 2016, במקומות שונים בעיר ראשון לציון, ובهم רחוב נורדאו, רחוב סמילנסקי,



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ-██████

1 סמוך לבית האבות, בסקיתפארק וברחוב האסירים. הסכם ששולם לנאים תמורה הסמים בכל
2 מכירה נע בין 100 ל – 200 ש"ח.

3 על פי עובדות האישום השני, החזק הנאשם בתאריך 11.01.2017 סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל
4 גרם נטו. את הסם החזק הנאשם בתוך דף שהיה מונח על מדף פנימי בשידת המחשב שבחרו
5 בבית בו הוא מתגורר.

6
7 3. הנאשם כפר בכך שמכר טמים לשולשת הקטינים ואף שלל היכרות עם שניים מהם – א.מ.
8 ולד. עוד טען שהשלשה הפלילו אותו לאור המצב המשפטי בו היו נתונים. מבחינה משפטית טען
9 שגם יכול שמכר לקטינים חומר מסויים, הרי שהמאשימה לא הוכיחה שהחומר שהועבר היה סם
10 מסוכן, לאור העובדה שהשם לא נתפס. אין חולק על כך שא.מ. ולד. ציינו בעורותם את שם שקנו
11 מהנאשם, בעוד שג.ל השתמש במילה הכללית "סמים", מבלי לנוקוב בשמו של הסם.
12 אשר לאישם השני, טען הנאשם שהחיפש בቤתו בוצע באופן לא חוקי, מסיבות שונות שיפורטו
13 בהמשך, ומכאן שיש לו זכותו גם לאישם זה.
14

15 דרישות התביעה בGBT נל
16

17 4. התביעה ביססה ריאוותה להוכחת עבירות הסחר על עדותם של שלושת הקטינים.
18 בנוסף הוגשו לצורך היעדרות証據 מיום 2.2.17 של א.מ, זאת לאחר שהעד הוכרז במהלך
19 המשפט כעד עוין (ת/5); הודעות הנאשם במשפטה מיום 12.01.17 (ת/10) ומיום 16.02.17 (ת/9);
20 צילום הודעות מתוך תוכנת המסנגר בדף הפיסבוק של העד נ.ל והתקבותיו שלו עם הנאשם (ת/8);
21 מזכיר החוקר רון ברונר מיום 20.02.17 המתאר כיצד העלה לתחקורת אחר מספר הטלפון של
22 הנאשם (ת/11).
23 לצורך ביטוס האישום השני הוגשה חוות דעת מז"פ (ת/2), לפיה מדובר בסם מסוג קנאביס במשקל
24 גרם נטו, צו היפוש (ת/1); דוח היפוש (ת/7); דוח פעולה המתאר בפורטרוט את אופן ביצוע
25 הhiphop (ת/6) ומסמכים שונים הקשורים לשרשרת הסם (ת/3 ות/4).
26 מטעם ההגנה העיר הנאשם לבדו והוגשו שני צילומים של מסך טלפון של נ.ל (ת/1, ת/2).

27



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 43025-02-17 מדינת ישראל נ' ■

1. עיננו הרוות, שלצורך הוכחת עבירות הסחר הסתמכה התביעה על עדויות הקטינים בלבד,
2. כאשר הראייה החיצונית היחידה שהוגשה כתמייה בעודותם היא מסמך ת/8. במלים אחרות,
3. חרב הטענה לקיום של מעורות מקרים בהם מכיר הנאשם לשולואה אנשיים
4. שונים, לאורך זמן, ובמקומות שונים, לא הצליחה המאשימה לחזק ראיותיה
5. בראשיה חייזונית כלשיה, להוציא מסמך ת/8, אליו ATIICHIS בהרבה בהמשך, ואף
6. לא סייפה כל הסבר לחסר קיירתי זה.
7. ואכן, שלושת הקטינים העידו על כך שהנאשם מכיר להם סמים במועדים שונים. אין חולק על כך
8. שלושת הקטינים הינם חברים קרובים מזה שניהם ורבות (ראו עדותו של נ.ל., פרוט' עמ' 58 ש' 23-
9. 28), שצרכו סמים ביחד במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו שותפים לפחות סמים עבור
10. אחרים (מה שזכה לכינוי "הקומבינה" – ראו עדותו של א.מ., פרוט' עמ' 45 ש' 12-8). נגד העד ל.ד.
11. אף הוגש כתב אישום בגין אספקת סם לאחרים ומשפטו תלוי ועומד. תיק שנפתח נגד נ.ל נסגר,
12. לאחר שהקטין עבר הליך שיקומי במסגרת שירות המבחן לנעור. גם התקן נגד א.מ. נסגר בעילה של
13. חוסר עניין לציבור, אולם נסיבות סגירת התקן לא פורטו במהלך המשפט.
14.
15. עוד ניתן לראות, ובכך אקרים במעט את המאוחר, שהרב טענת הנאשם לחוסר היכרות עם
16. שניים מהקטינים, א.מ. ו- ל.ד. לא נערכה כל פעולה חקירה להפרכת הטענה, כמו למשל, בדיקת
17. הקשר הטלפוני ביניהם, מסדר זיהוי, עימות, ניסיון לבדוק תאריכים מדויקים יותר של המכירות
18. ובעקבות כך איכון של שניים מהם במקום ובזמן מסוימים, או ניסיון לאתר עד נוסף לצורך הוכחת
19. ההיכרות בין הנאשם לבין השניים. נוסף על כך לא בוצעו פעולות חקירה דומות לחיזוק גרסתו של
20. נ.ל.
- 21.
22. אשר על כן, השאלות הדורשות הכרעה הן האם די עדויות שלושת הקטינים לצורך הרשות
23. הנאשם בעבירות הסחר; עד כמה יש בת/8 כדי לחזק את ראיות התביעה; ומהו המשקל שיש ליתן
24. להעדרן של ראיות תומכות, להוציא את/8, כל זאת בשיסם לב Lagerstet הנאשם וליריעת המחלוקת בתיק.
25.
26. בעבר, אם כן, לבדוק תחילת את עדויות הקטינים בקשר לאיושם הראשוני.
27.
- 28.



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 43025-02-17 מדינת ישראל ני

אישום מס' 1

1

2

העד א.מ.

3
4 א.מ. הינו קטין כבן 17 שלדבריו החל לעשן סמים כחזי שנה לפני שנחקר במשטרת. העד
5 הודה אמ衲 שקנה סמים גם עבר אחרים, עובדה שיש בה כדי להזק את אמינותו בהיותה מפלילה,
6 אולם, בסיכוןו של דבר, ניתן לומר שעודתו לא הותירה רושם חיובי כלל ועיקר.
7 כבר בפתח דבריו הבהיר העד מיזומתו שהוא "די מפוחד להיות פה" וביקש "לסייע עם זה מהר".
8 מאחר שלחששו זה של העד יכולות להיות סבות רבות ומוגנות,inne סביר שניתן לבסס מסקנה
9 בדבר אמינותו או חוסר אמינותו של העד בהתקבש על דבריו אלו.

10 עם זאת, לאחר שהעדר סייר להסביר על חלק מהשאלות שנשאל על ידי התובע (ראו למשל דבריו
11 בפרק עמי' 25 ש' 1: "לא יודע, יש לכם כל מה שתפקידים צריים, לא מבין למה מבאים אותי לפה"),
12 לאחר שנמנע מההפליל את הנאים (שם, בש' 20-14) ולאחר שהסביר על שאלות רבות במלים "לא
13 זכר" (ראו לדוגמה פרוט' עמי' 25), התקבל הרושם שהוא מתחמק מהסביר על השאלות. כפועל
14 יוצא מכך הוכרו א.מ. כ"עד עזין" והודעתו במשטרת הוגשה (ת/5).

15 למורת האמור, לא בקשה המאשימה בסיכוןיה לאמצן את גרטתו של העד במשטרת ולהעדרה על
16 פניו גרטתו בבית המשפט. ואולם, גם אם הייתה מבקשת המאשימה לעשות כן, ספק רב אם היה
17 הדבר מסיע בידה, לאור העובדה שהעד הודה מפורשות לשקר בחלק מהתשובות שמסר במשטרת,
18 כמו למשל בקשר לעובדה שקנה סמים עבר אחרים (פרק' עמי' 42 ש' 15-10 וש' 26-19) ולעובדת
19 שלא התקשר בעצמו לנאים (פרק' עמי' 46 ש' 27-24).

20 העובדה שא.מ. שיקר בקשר לנושאים אלו, מציבה סימן שאלה גדול שמא שיקר גם בקשר לפרטים
21 נוספים שמסר לחוקריו. תמייה למסקנה שאן מדויב בשקר יחיד ניתן למצוא בעובדה שלא אחת
22 תשובהתו של העד לא היו עקבות, למשל בקשר לשאלת נוספת העומדת בלבית כתוב האישום, והיא
23 כמה פעמים רכש בעצמו סמים מהנאים.

24
25 סימני שאלה נוספים נובעים מעודותו של א.מ. גם בקשר למידת ההיכרות שלו עם הנאים
26 ולשאלה עד כמה היה שותף לקניית הסמים ממנו. א.מ. העיד על כך שהוא מכיר את הנאים בשמו
27 (ת/ 5 ש' 54) ואף ידע שהכינוי שלו הוא "ברוד" (ת/ 5 ש' 192). משנשאל בחקרתו האם הוא מכיר
28 את הנאים ענה "אני לא" (ת/ 5 ש' 188). משנשאל "איך הגיעו לנאים" השיב "אין לי מושג" (ת/ 5



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל פ' ■■■■■

1. שי 172). כן אישר העד שבמכשיר הטלפון שלו לא נמצא מסטר הטלפון של הנאשם (ת/5 ש' 193) והסביר שלא הוא היה האדם שהתקשר לנאים, אלא נ.ל (ת/5 ש' 168-170).

2. ואולם, בבית המשפט במהלך החקירה הראשית שינה א.מ את גרסתו והודה שמסטר הטלפון של

3. הנאשם היה שומר אצלו תחת שם אחר (פרוט' עמ' 30 ש' 29-32). בהמשך, במהלך חקירתו הננדית,

4. עליה שב"רענון" שנערך לעד על ידי התובע לפני עדותו, הוא אישר שرك "בהתחלתה" לא היה לו את

5. מסטר הטלפון של הנאשם, אולם בהמשך הוא הגיע לידי. משועמת העד עם סטירה זו, והודה ששיקר

6. בחקירתו (פרוט' עמ' 46 ש' 27-10), זאת למורות שקדם לכך, במהלך החקירה הראשית, הצהיר שככל

7. שאמר במשטרה היהאמת (פרוט' עמ' 30 ש' 16). כפי שהבהיר, סוגיות הקשר הטלפוני בין העד

8. לבין הנאשם כללו נבדקה במהלך החקירה. העד אמר טען בחקירתו שמסטר הטלפון של הנאשם

9. אינו שומר בטלפון שלו, אולם על היחידה החוקת היה לאמת זאת, בפרט כאשר החוקר עצמו היה

10. עד עוד בשלב החקירה לביעות המהימנות של העד לאור הגרסה שמסר.

11.

10. אי דיויקים נוספים, העולים לכדי שקרים של ממש, ניתן למצוא, בין היתר, בתשובתו
11. החיובית של העד לשאלת האם היה קונה את הסמים רק לשימושו (פרוט' עמ' 27 ש' 20), זאת
12. בשונה מהודעתו במשטרה, לפיה הוא היה חלק ממה שכונה ה"קומבינה", שימושו קנית סמים
13. עברו אחרים (ראו למשל ת/5 ש' 81, 99, 183). עיר שגם במשטרה אמר העד בפתח דבריו, בשעה
14. שנחקר באזהרה, קנה את הסמים רק לעצמו ואף שלל מפורשות את האפשרות שקנה אותם עבור
15. אחרים (פרוט' ש' 34-36). במהלך החקירה הננדית הודה העד ששיקר לחוקר גם בנקודה זו (פרוט'
16. עמ' 42 ש' 14), וכן שפיקר לחוקר גם בעניינים נוספים (פרוט' עמ' 42 ש' 27). בהמשך חקירתו חזר
17. העד לgresה לפיה קנה גם עברו אחרים במסגרת ה"קומבינה" (פרוט' עמ' 43-45), בה היה חבר ייחודי
18. עם נ.ל. ול.ד. (פרוט' עמ' 45 ש' 18).

19.

20. 11. מסקנה מתבקשת נוספת בקשר לא.מ היא שבמסטר נושאים בהם לא ניתן לקבוע ששיקר,
21. הוא מסר תשומות לא מדויקות, שלא לומר מטעות. כך למשל, מושאל האם היה הולך לקנות את
22. הסמים לבך, השיב תחילתה בחיזב ומיד לאחר מכן, מושאל האם תמייך הולך לבד, השיב בשילוח,
23. ואמר שהולך אל הנאשם עם חברים, לדוגמה עם נ.ל (פרוט' עמ' 28 ש' 14-20). במהלך חקירתו
24. הננדית הסתבר שבמקרים אחרים החסיר העד פרטים חשובים מחיקתו במשטרה (פרוט' עמ' 51
25. שי 18-23).

26.



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 43025-02-07 מדינת ישראל נ

נוסף על כך מצאתי שככל לא ברור האם פרטיהם עובדתיים שמסר בעדותו, ביניהם פרטים הנוגעים לplibת האירוע העברייני המיויחס לנאים, מקרים בידיעה אישית שלו, הנסמכת על דברים שראה או עשה, או שהוא מזכיר מזמן מה שטען שקרה מהנאשם סמים "די הרבה... 30-40 פעמים" (ת/5 ש' 56-58), בעוד שבמהלך עדותו טען שקרה מmeno רק 10 פעמים (פרוט' עמ' 29). את הפעם הסביר העד בכך שהוא לא השתתף ביתר הנסיבות ושנבל הוא שרכש את הסמים מהנאשם (פרוט' עמ' 46-47). ואולם, גרסתו האחורה אינה עולה בקנה אחד עם הגרסה שמסר במשטרת השתמע שאם עצמו היה שותף לכל הנסיבות (ראו למשל ת/5 ש' 55-68).

לאור הגרסה החדשה שמסר, נשאל העד על ידי התובע כיצד ידע שנבל השיג הרבה סמים מהנאשם, והשיב שנבל ידע (פרוט' עמ' 34 ש' 26).

דוגמא נוספת המציביה על חוסר החלטיות בתשובות העד ראו פרוט' עמ' 35 ש' 12-4.

חומר היכולת להסתמך על דבריו העד בא לידי ביטוי גם בתשובות שמסר במשטרת לשאלות שנשאל בקשר למוכר סמים אחר בעל הכינוי "קוקומן". לשאלת החוקר ממי רכש סמים מסר העד את שמו של קוקומן (ת/5 ש' 52), ובהמשך משנשאל כמה פעמים רכשו מmeno סמים השיב 15 פעמים (ת/5 ש' 232). ואולם משנשאל מפורשות מי קנה את הסמים השיב שرك נבל קנה אותם ושהוא לא ה策רף אליו (ת/5 ש' 233-236). בהמשך אף אמר מפורשות שידע על כך שקוקומן מכר להם סמים לאחר ששמען זאת מנבל (ת/5 ש' 252).

העד לא ידע למסור תאריכים בהם רכשו הוא ונבל את הסמים מהנאשם ומסר מועד כללי בלבד "תחילת שנת הלימודים הנוכחות...בערך כל שבוע" (ת/5 ש' 176). איני מיחס חשיבות רבה לעובדה שהעד לא זכר את מועד הקניה המדויקם, וניתן להסביר זאת בכך שנקח רק בחזיה שנה לאחר מכן והן בעובדה שרכש סמים בכמות גדולה ממספר רב של אנשים לאורך זמן. ואולם, נוכחה גרסתו הביעית של העד, תמורה הדבר שלא נעשה כל מאמץ לנסות ולאתר שיחות טלפון בין העד לנאים במשטרה לבדוק את תדרונותם, את חלקו של העד בעסקאות, ואת מועדי העסקאות. פועלות חקירה זו הייתה נחוצה גם בשל הסתירה שהתגלתה בהמשך בין שלושת הקטינים בקשר למועדים בהם בוצעו לטענותם העסקאות עם הנאים.

עדותו של א.מ. בבית המשפט, ותשובה שמסר לעתים כל אחר יד, חייזרו אף יותר את התרשומי מכך שמדובר בעד שאינו דובראמת, או שאינו אומר את כל האמת ובעד שאינו מדייך בפרטיהם.



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ-17-43025 מדינת ישראל נ

לא יותר מהסקת מסקנות שלו.

לאור האמור, ובהעדר ראיות היזוניות תומכות, מצאתי שהמשקל שיש לייחס לעדרתו של אל.מ.הינו
נמוך ביוותר, עד כדי חוסר יכולת לבסס עליה ממצאים עובדיתיים.

העד נ.ג

לإبدיל מהעד א.מ. העיד נ.ל בצורה עניינית וishiיה, ועדותו הותירה על רושם חיובי.
בשונה משני העדים האחרים, דבר העד בביטחון, הישיר מבט במהלך עדותו הן לב"כ הנאשם והן
לבית המשפט, תשובהתו היה עקבות, בהירות ועניינות, והוא ענה במהירות על מרבית השאלות
שנשאל, מבלי לחשוב ובבלוי להתמהמה.
העד לא הסתיר עובדות שאין נוחות לו, כמו למשל העובדה שקנה לא פעם סמים גם עברו אחרים
(פרוט' עמ' 54), והעובדה שבחלק מהפעמים אף לקח לעצמו חלק מהסכום שקנה עבורם (פרוט' עמ'
(63).
כאשר לא זכר פרט מסוים, לא התבונש לומר שאינו זוכר, ולמיון התרשםותיו הוא לא אמר זאת
מתוך מטרה להתחמק מלחשיב על השאלה. גם כאשר לא היה מעוניין להסביר על שאלה, ידע לומר
זאת באופן ישיר לסוגור, למשל בדרך של הפניות השאלה: "מה זה רלוונטי?" (ראו למשל פרוט'
עמ' 69 ש' 28-30), לרוב בקשר לשאלות שנשאל בעניינים צדדיים ושוליים שכן לא נגעו ישירות
לאישומים נגד הנאשם.



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"י 17-02-43025 מדינת ישראל נ'

16. נל סיפר שהוא משתמש במסמיכים מ"סוף כתה ח" ואף ذכר את התאריך המדויק בו החל
להשתמש במסמיכים, לאור העובדה שבאותו יום היה לו מבחון. עוד סיפר שהוא נהג לעשן בחדרות
גבואה, כמעט כל יום במשך חמישים ושלושה (פרקוט' עמ' 52-53).
15 אשר לנאים, העיד שהייתה קונה סמים ממספר אנשים, ובכללם הנאים, אותו הוא מכיר "מהעיר"
16 מאו שהיה בכיתה ז'. נל מכיר את הנאים הэнזמו הפרטוי והן בכנינוו "ברור" (פרקוט' עמ' 53).
17 מכירת המסמים הטענה בדרך כלל תקשר לנאים, אמר לו את כמות המסמים שהוא צרייך, וקבע
18 ממנה את המועד ואת מקום המפגש אליו היה צריך להגיע (פרקוט' עמ' 54-55). עוד סיפר שאם
19 הנאים לא היה עונה לוטלפון, היה שולח לו הודעה בפייסבוק, כדוגמת ההודעה שמופיעעה בת/8.
20 ההודעה הוזגה לעד והוא אישר שאכן מדובר בתחום מקרים בין הנאים (פרקוט' עמ' 55 ש').
11 .(13-26)

13 17. שתי סתיירות מהותיות קיימות בין עדותו של ג.ל לבין עדותו של א.מ. האחת נוגעת לעצם
14 המעורבות של א.מ בקניית הסמים. בעניין זה אמר ג.ל שהוא הולך לקנות את הסמים מהנאשם בעצמו
15 או עם חבריהם. משנשאל מיהם אותם חבריהם, מסר את שמותיהם של ל.ד. ושל קתין אחר, אולם לא
16 מסר את שמו של א.מ (פרוט' עמי 54 ש' 32). לעומת זאת, מסר א.מ שהולך לא פעם עם ג.ל לקנות סמים
17 מהנאשם (פרוט' עמי 28 ש' 20).
18 הפעם השני בಗרסאות שני הצדדים נוגע למועד המכירה. בעוד שא.מ אמר שרכש את הסמים בתחילת
19 שנת הלימודים, העיר ג.ל שרכש את הסמים מהנאשם בחודשים האחרונים של שנת 2016, מועדים
20 שאף אומצו על ידי המאשינה בכתב האישום. כפי שכבר צוין, חurf הסטיירה לא נבדקו מועד
21 המכירה באמצעות חקירתם כלשהם. בעניין זה העיר שנ.ל. אמן מסר לחוקרים שהוא מחק את
22 מספר הטלפון של האנשים מהם קנה סמים, ובכלל זה את מספר הטלפון של הנאשם, אולם מאחר
23 שמספר הטלפון של הנאשם היה ידוע לחוקרים (ת/11), ניתן היה לבדוק את מועד השיחות ביניהם
24 ואת תדרירותן. תמיימה מסויימת לעצם קיוומו של מפגש בין ג.ל לנאים ניתן למצוא בת/8, אולם, כפי
25 שנראה, אין בת/8 כדי להוכיח קיומה של עסקת סמים דזוקה.

18. טענה נוספת בקשר לנילוי הייתה שהוא משמש למעשה כ"עד מדינה", במובן זה שהוא קיבל
19. "טובות הנאה" מכך הודיעו של תחנת ראשון לציון, לאחר שהפליל את הנאש ו敖ול גם אנשים



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל ני

1 נספים. נל שלל כל קשר שהוא לו עם קצין מודיעין למעט מפגש "אחד או שניים", כאשר באחת
2 הפעמים הוציאו אותו קצין המודיעין מהחקירה. מושנאל מה אמר לו קצין המודיעין, השיב: "אני
3 לא זכר. שהוא יוזר לי". ואולם, מעבר לאמירה סתמית זו, ככל שאכן נאמרה, נל הבahir שאינו
4 זכר שקצין המודיעין אמר לו שהתיק נגדו ייסגר, הוא לא יודע מה שמו של קצין המודיעין ואין לו
5 את מספר הטלפון שלו (פרוט' עמ' 67-69). נל הכחיש שקיבל טובת הנאה מכל סוג שהוא והסביר
6 שהתקיים שהיו תלויים ועומדים נגדו נסגרו על ידי המשטרה לאחר שהפסיק לעשן ולאחר שחויכה
7 את עצמו בפני קצינת המבחן (פרוט' עמ' 57-58). הדעת נותנת שככל שהיא ממש בטענה שלג.ל
8 הובטה הבטחה שתטיב עמו, היה זכר אותה היטב ואף משתמש בה במהלך התנהלותו אל מול
9 רשות החקירה והتابיעה.
10 למותר לצין שהמאשימה שללה מכל וכל את הטענה לפיה. נל קיבל טובת הנאה כלשהי או שהובטה
11 לו דבר מה. בבחינת מעלה מן הצורך הבהיר ב"כ המאשימה בסיכוןיו על כך שבדק את הטענה אל
12 מול קצין המודיעין של תחנת ראש"ץ באותה עת, שהבהיר לו שאין תיעוד לשיחת בין נל לבין
13 קצין המודיעין וכי נל מעולם לא שימש כמקור של התנהנה (פרוט' עמ' 135).
14 בנסיבות שהובהרו במהלך הדיון ובהתאם שמדובר בקטין, הרי שעצם סגירת התקיק הפלילי נגד אינה
15 צעד חריג. לאור כל האמור מצאתי שאין לראות בעדותו של נל עדות של "עד מדינה", על כל
16 המשטמע.
17

8/ל

18. כתמייה לעדותו של נל הוגש ת/8, שבו צילום מסך של התחבות במסנגר בין נל לבין
19 הנאשם. כפי שציינתי, מדובר בראיה החיצונית היחידה בתיק ומכאן חשיבותה. כפי שנראה
20 בהמשך, חוויה של הראה נובע בין היתר מכך שהיא סותרת את גרסת הנאשם וצובעת אותה בגון
21 שלילי.
22 מהבחינה הפורוצורואלית, טען ב"כ הנאשם שמאחר שלא הוכיח מי צילם את עמוד הפיסבוק (ת/8),
23 ומתוך איזה טלפון הוא צולם, הרי שמדובר בראיה שאינה קבילה.
24 לאחר ששמעתי את טיעוני ההגנה, מצאתי לדוחות את בקשה לפטילת הראייה. צורך ב"כ הנאשם
25 בטענותו לפיה ראייה הייתה טעונית והוא תסומן כדין ושיזורף אליה מסמך נלווה המתאר את נסיבות
26 תפיסתה, בפרט שעה שמהדר זה מצטרף לשרשורת מחרדים נוספים בתיק החקירה. ואולם, במקרה
27 28



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' ■■■■■

זה הפגם נרפא כיון שהמסמך הועז לנאשם בחקירותו מיום 16.2.17 (ת/נ' ש' 184), הוא זיהה את תוכנו ואישר שאכן מדובר בהתקבות שלו עם נ.ל. בד בבד, זיהה נ.ל את המסמך, אישר שמדובר בהתקבות שלו עם הנאשם וענה עניינית על שאלות שנשאל בקשר אליו.

ואולם, על אף החלטתי להכיר בראיה כקבילה, על ייחידת החקירות לחתך מחדל זה לתשומת לבה ולהקפיד להבא לחתעד באופן ברור את הליך התיפויה של ראייה מסווג זה.

20. מעין בת/8, עולה שבמהלך חודש דצמבר (במסמך לא מצוינית השנה, נתון נוספת שלא
9 הושלם בצוות ברורה כחלק מפעולות החקירה) עמדו נ.ל והנאשם בקשר רציף לפחות בשבועיים
10 באותו חודש. הן נ.ל והן הנאשם כינו איש רעהו במילה "אחיו". מאופי המסתורים שהוחלו ניכר
11 שמדובר בני שמכירים אחד את השני היטב. התקבות משמעותית אחת ניתנת למצוא בתאריך –
12 23.12 בה כתוב הנאשם לנ.ל "תקשר" (שםמעותו – "התקשר אליו") ואילו נ.ל ענה לו: "כמה דקות
13 אחוי אני עושה בירורים מחברים". בתגובה כתוב לו הנאשם: "??????"
14 התקבות משמעותית שנייה ניתנת למצוא בתאריך 26.12 אז פנה הנאשם לנ.ל שלוש פעמים בדרך
15 של הצגת סימני שאלת שמהקשר ניתן להבין שםמעותן "איפה אתה?" בתגובה ענה לו נ.ל:
16 "חמש דקות מגיע איפה אתה". ובהמשך –
17 הנאשם: "טוב"
18 נ.ל: "אתה שם???"
19 הנאשם: "לא"

20 "תקשר שאתה" [шибושי העברית במקור – ע.מ.]

21 "בדוסים"

22 נ.ל: "מה זה הדוסים?"
23 - סוף התקבות -

24 נ.ל הסביר את משמעות המסתורים שהוחלו בין לבעו נ.ל שכאשר הנאשם
25 כתוב לו שיתקשר אליו, השיב לו נ.ל שיחזור אליו בעוד כמה דקות לאחר שייעשה בדיקות עם חבריו
26 האם גם הם רוצחים לעשן באותו ערב. עוד הסביר שםמעות המילה "דוסים", היא מקום המפגש,
27 שהוא גינה ציבורית ברוח' נורדראו בעיר (פרוט' עמ' 55). הסברו זה של נ.ל מתישב עם תוכנו של



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 43025-02-17 מדינת ישראל נ' י

ת/8 עם האופן בו תיאר מוקדם יותר את אופן רכישת הסמים מהנאשם ודרך ההתרנחות
2 מולו. כפי שנראה בהמשך, הרי שבניגוד לנ.ל. גורטו של הנאשם בקשר לתוכנים אלו הייתה בלתי
3 סבירה, מתחמקת, תלולה מההקשר ובבלתי מיהינה.
4 נקודה נספת המחזקת את גרטסו של נ.ל. היא העובדה שחליפת ההתכתבות ביןו לבין הנאשם
5 התרחשה בתאריך 20 בדצמבר (לא ברור באיזו שנה), עובדה המתyiישת עם גרטסו של נ.ל. לפיה
6 הנאשם מכיר לו את הסמים בין היתר גם בסוף השנה האזרחית.
7

8. ואולם, על כך האמור, לא עולה מת/8 בשום אופן שטטרת הפגיעה בין
9 השנאים הייתה רכישת סמים. זאת ועוד, בחליפת המסרים בין נ.ל. לבין הנאשם אין כל ציון של
10 סוג הסם, כינויו של הסם, כמותו הסם, איזכור של המילה "כסף" או מילה שיתה בה כדי לرمז על
11 תמורה שmaguya לנאים. נוסף על כך אין בחליפת המסרים רמז כלשהו לקוمن של עסקאות קודמות
12 בין הצדדים (למשל, שימוש במילים "כמו בפעם שעברה", "פעם קודמת החומר היה טוב / איכותי"
13 וכיו"ב).
14

15. קושי נוסף בעדותו של נ.ל. טמון בעובדה שעלה אף תשוכחות הבהירות, הוא לא ציין בשום
16 שלב בעדותו מהו סוג הסם שמכיר לו הנאשם לדבריו. בכל התשובות שמסר הודה שעתה פעם אחר
17 פעם במילה "סמים", ולא התבקש להבהיר על ידי מי מהצדדים באיזה סוג סם מדובר. לעניין זה
18 ATIICHIS בהמשך לאחר שאפנה לבחון את עדותו של לד. ד.

19. העד לד.

20. בדומה לעדותו של א.מ., גם עדותו של לד. לא חפה מקשישים, וכבר בפתח עדותו נזק ב"כ
21 המאשימה להפנות את העד פעם אחר פעמי להודעותיו במשטרה לאחר שטען שאינו זוכר פרטיים,
22 או שמסר פרטיים שונים מלאו שמסר במשטרה.
23. לד. העיד על כך שהוא מכיר את הנאשם בשמו וכן מכיר את כינויו "ברוד". כן העיד על כך שהוא
24 של הנאשם היה שומר במכשיר הטלפון שלו, תחת הכינוי "ברוד" (פרוט' עמ' 96).
25 העד הוסיף ואמר שהנאשם לא מכיר אותו בשמו, אלא בכינוי "דניאל" (פרוט' עמ' 102 ש' 11-13).
26. ואולם, במהלך החקירה הנגדית, מושאל מדוע לא אמר זאת במשטרה, השיב שמסר לנאים את
27
28



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' ██████████

1 השם "דניאל" רק לאחר שנחקר במשטרה. כמובן, לדבריו לד. במועד ביצוע העשיות, לא ידע
2 הנאשם מה שמו ומקום שלא ידע למי הוא מוכיר את הטמים, גם בשעה שהעד התקשר לנאשם
3 מכשיר הטלפון שלו (ראו פרוט' עמ' 117).
4 גרסה זו הינה גרסה בעיתית שאינה מעוררת אמון רב, שכן אין זה סביר שסוחר סמים ימכור סתם
5 כך סם מסוכן לאדם וזה שמתקשר אליו.
6

7 . ואולם, הקושי המשמעותי בעודותו של עד זה נוגע למספר הפעמים שהעד קנה לטענתו
8 סמים מהנאשם. בתחילת הסביר לד. שהוא "התאrgan" (מילות סלנג ל"ירכש") מהנאשם ביחד עם
9 חבריו, כאשר הוא עצמו התקשר לנאשם "פָּעֵם אַחֲת או פָּעָמִים" (פרוט' עמ' 92 ש' 15).
10 מהחוור לה שדבריו שונים מגותו במשטרה ומשנשאל כמה פעמים וכשהבעצמו מהנאשם וכמה
11 ביחד עם חבריו, השיב שאינו זוכר (פרוט' עמ' 93 ש' 30-27). גם מהחוור השירות להודעתו
12 במשטרה והתבקש על ידי התובע שלא "לסבן או לipyota את העניינים", עמד על כך שהוא אינו
13 זוכר, והסביר זאת בכך שמדובר באירוע שארע לפני שניםים (פרוט' עמ' 94 ש' 12). רק בשלב בו
14 הראה התובע לעד את שאמור בחקירתו, השיב העד "כתב פה בין 30 ל – 50 פעמים", ואישר שככל
15 שאמר במשטרה היהאמת לאmittah. משהתבקש העד להסביר את הפער בין גרסאותיו, ענה שהוא
16 עצמו רכש סמים מהנאשם באופן ישיר ורק פָּעֵם או פָּעָמִים, אולם חבריו קבלו מהנאשם סמים,
17 בין היתר גם עבורו לאחר תשלום להם, בין 50-30 פעמים (פרוט' עמ' 94).
18 עיננו הרואות שגם בעניינו של לד. לא נעשה בשלב החקירה כל ניסיון לדיקק עמו בפרטים.
19 מהשאלות שהוחנו לעד במהלך חקירתה הראשית אני למך גם בשלב החקירה לא התבקש
20 העד לפרט על אופרות העשיות השונות עם הנאשם, ודומה שהחוקרים הסתפקו באמרתו הכללית
21 לפיה הנאשם מכיר לו סמים בהזמנויות שונות, מבלי לנסת לאמתה. העד לא נשאל שאלות
22 מתבוקשות במהלך חקירתו. נקודות החשיבות אלו, כמו מספר העשיות, דרכי ההתקשרות בין
23 השניים ומידת היכרות ביניהם עלתה במהלך העדותו בבית המשפט. כך, למשל,
24 לו היה העד מתבקש לפרט בחקירתו במשטרה את דרך ההתקשרות עם הנאשם בכל אחת
25 מהעשיות, ואת מקום המפגש או המפגשים עמו, ניתן היה לאמת זאת בדרכים קיימות נוספות,
26 ובכך לחזק או להפריך את גרסתו.
27



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' ■■■■■

25. זאת ועוד, במהלך עדותו בבית המשפט, הרבה העד להסביר במלים "לא זכר" לשאלות
שנשאל, זאת גם לאחר שרוען זכרונו במהלך עדותו (ראו למשל פרוט' עמ' 99, 94), באופן שמעיד
בseinן שאלת נכונות התשובות שמסר במשפטה. יש לציין שגם במהלך החקירה המשפטית
מסר ל.ד. תשובה סותרות, ומשכך התקשה לשחרור בבית המשפט אםו מהן היא התשובה הנכונה
(פרוט' עמ' 99 ש' 23).

6

26. עוד התקבל הוגש שהעד לא דיק בתשובותיו ולא פעם "שלפ'" תשבות שהן לא בהכרח
נכונות (ראו פרוט' עמ' 96 ש' 5, שם הודה שהතשובה שמסר לא הייתה נכונה ולודגמא נוספת עמ' 101 ש' 18-23). במהלך החקירה הנגדית שאל ב"כ הנאשם את העד מספר שאלות הקשורות לחבריו,
זאת ללא כל קשר לנאים. תשבות רבות של העד בעניין זה לא תאמו את דבריו במשפטה ולא אחת
הוא עומת עם גרסתו המקורי, עד שבאחד הפעמים אף הודה שיקיר לבית המשפט. עם זאת, אזכיר
שהתרשומי היה שלא היה מוכן על שאלות הקשורות לחבריו, וניכר שהיה חסר סבלנות
כל אימת שהופנו אליו שאלות בנושא זה. בשלב מסויים הבahir העד מפורשות שכוכנתו לעונת רק
על שאלות הקשורות אליו ואל הנאשם (פרוט' עמ' 111 ש' 6, 24). פעמיים רבות ענה העד לשאלות
בחוץפה, תוך הפנית שאלת לב"כ הנאשם: "זה קשור אליו?", כשכוונו האם השאלה שנשאלה
קשריה לנאים. משהמשיך ורים שאלות בעניין זה, ענה ככלחר יד ומבליל לחשוב במלים "לא זכר"
או "יכול להיות".

17
18. ערך אני לעובדה שמדובר بعد שהינו קטן, שככל הנראה אינו מORGל להעיד בבית המשפט, אולם
19.حرف האמור, ניתן לקבוע שעמדתו הותירה רושם עייתי. גם אם התייחס דוחה את טענת ההגנה לפיה
20. העד שיקיר במשפטה להטעות את בית המשפט, הרי שהדרך בה השיב העד על השאלות, כמו גם
21. הסתיירות בדבריו, מובילים למסקנה שתשובותיו ניתנו, לפחות היפות "כל אחר יד", ללא הקפה על
22. הדיווק בפרטיהם, ובאופן שאין משקף בהכרח את המציאות.
23. אזכיר שעל אף הביעיתות שהתעוררה במהלך עדותו של העד, לא הוגש במהלך הדרות העד
24. במשפטה.

25

26. אין חולק על כך שנגד ל.ד. תלוי ועמד כתוב אישום בעבירות סמים, כאשר ניתן ללמידה
27. שאלת אותה הפנה התובע לנאים שהעבירה המוחסת ל.ד. היא אספחת הסם אותו רכש מהנאשם,
28. או מכירתו לאחורים (פרוט' עמ' 129). כתוב האישום לא הועבר לסגור שביקש לקבל זאת במסגרת



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת'פ 17-02-43025 מדינת ישראל ני

1 74 (עמ' 130). ל.ד. סיפר על כך שספק סמים לחבריו ועל כך שעבר הליך טיפול דרך שירות המבחן
2 (עמ' 106).

3 28. לסיכום נקודה זו, לאור הנסיבות, אי הדיווקים והתשובות שניתנו על ידי העד לא פעם
4 כלאוחר יד, כמו גם העובהה שאין מדובר בעדר אובייקטיבי, אלא בעד שמסר גופה שעה שנחקר
5 בעצמו כחשור בביצוע עבירות סמים חמורות, מצאתי שלא ניתן להתבסס על עדותו מבלי שהוא היה
6 מחזקתו ברأיה החיזונית. ראייה כזו אינה בנמצאת.

9 הוכחת סוג הסם

10 29. כפי שנקבע לא אחת, במשפט פלילי ניתן להוכיח את סוג הסם במגוון דרכים, לאו דוקא
11 בדרך של הצגת סם שנתפס כሞגן לבית המשפט או בדרך של חוות דעת מומחה לאחר בדיקת
12 מעבדה, אלא בכל אחת מדררכי ההוכחה המקובלות [ראו ע"פ 639/79 דוד אפללו נ' מדינת
13 ישראל (6.5.1980) פסקה 3 (להלן: עניין אפללו); ת'פ (שלום ת"א) 12-02-51429 מדינת
14 ישראל נ' יצחק דבаш (20.12.2012)]. בין היתר ניתן להוכיח שהומר מסויים הינו סם מסוכן
15 כאשר אדם הבקיא בתחום הסמים נוקב בשמו של החומר לאור ניסיונו, או שעד מתאר את מראה
16 החומר, דרך אריזתו, דרך השימוש בו, ההשפעה שהיא对他 להומר על המשמש, וכיו"ב סימניות
17 המובילות למסקנה החדר משמעות שמדובר בסם מסוכן, להבדיל מהומר אחר שקיים ספק בדבר
18 חוקיות החזקתו.

19 30. במקרה שלפניו סיפר א.מ. שרוכש מהנאשם מריחואנה. משנשאל כיצד ידע שמדובר
20 במריחואנה השיב "מה זאת אומרת... עישנתי את זה" (פרוט' עמ' 27 ש' 25-30). מנגד, כאשר התבקש
21 לספר כיצד היו וngle מחלקים את הסם ביניהם, השיב "לפי העין". משנתבקש להסביר את
22 תשובתו ענה: "לחלק לחתיכות שוות". ובהמשך: "אם (כולם היו שמי אותו סכום כסף – ע.מ.)...
23 אז היינו מחלקים לחתיכות שוות..." (פרוט' עמ' 33). מהאמור עולה שהעד סיפר תחילת שרוכש
24 מהנאשם סם מסווג מריחואנה, אולם בהמשך תיאר שחלוקת הסם הבצעה בדרך של "חיתוך",
25 תיאור המתאים פחות לסם מסווג זה. איןני מוציא מכלל אפשרות שבחרית העד במילה "חתיכות"
26 הינה צורת הביטוי בה הוא משתמש על מנת לתאר חלוקה של סם מכל סוג שהוא. ואולם, כפי
27
28



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ'

16 ספטמבר 2018

שקבעה מוקדם יותר ממילא אין בכוונתי לאמץ את גרסתו של א.מ. מבלתי שיהיה לה חיזוק ממוקור
1 אובייקטיבי. נוסף על כך ישנו ספק בקשר לתקופה בה וርש לטענתו א.מ. סמים מהנאשם וגרסתו
2 אינה עולה בקנה אחד עם התקופה המתווארת בכתב האישום, כפי שאסביר מיד.
3 להבדיל מא.מ. שנשאל שאלות בקשר לסוג הסם אותו עישן במהלך התקופה, לא נשאל נ.ל כל שאלה
4 בקשר לכך, כאשר בשאלות שהופנו אליו, כמו גם בתשובותיו שנותן, נעשה שימוש במילה "סמים"
5 בלבד, מבלתי להזכיר את סוג הסם. מכאן, שלא ניתן להתחבט על דבריו של נ.ל לצורך הוכחת סוג
6 הסם.

7

8 מנגד, הבהיר העד לד. שעישן "గראס" (פרוט' עמ' 91 ש' 16), אותו קנה, בין היתר, מהנאשם (פרוט'
9 עמ' 92 וכן עמ' 95 ש' 21-20). ואולם, גם באמרתו זו של העד אין די ולא ניתן להוכיח באמצעותה
10 את סוג הסם אותו מכיר הנאשם, זאת בשלושה נימוקים. האחד, לד. לא נתקש להסביר כיצד ידע
11 שמדובר בסם מסוון מסווג גראס. השני, לאחר שගרטה הנאשם לפיה הוא כלל לא מכיר את לד. לא
12 נבדקה ולא חזקה בראייה כלשהי, ולאחר שמצאתו שלא ניתן להסתמך על דבריו לצורך הוכחת
13 איירוע המכירה, הרי שמכוח כלל של קל וחומר לא ניתן להוכיח באמצעותו גם את סוג הסם שנזכר
14 לו לטענתו על ידי הנאשם. השלישי, גם אם היה מקום קבוע שהתחבצעה עסקה כלשהי בין הנאשם
15 לבין א.מ. ולד. הרוי שלא המכיר שמדובר באופן עטאות המתווארות בכתב האישום, זאת בשים לב
16 לפער הקיימים בגרסת העדים בכל הנוגע למועד המכירה: התקופה של תחילת שנת הלימודים,
17 לפי גרסתו של א.מ.; החודשים נובמבר – דצמבר, כפי שהעיר נ.ל; התקופה שקדמה לתחילת שנת
18 הלימודים, חודשים יולי אוגוסט 2016, כפי שהעיר לד. אוסף ואומר, שנייתן היה אולי לגשר על
19 פער זה לו היה מהובר בסתרה היחידה בין דבריו שלושה, ولو ניתן היה לחתם אמון מלא בעדותם.
20 ואולם, לאחר שלא כך הם פניו הדברים, ומשלא נעשה כל מאמץ חקירותי לבדוק את מועד המכירה
21 ולאמת את גרסת העדים בריאות חיצונית, לעומת העדים עם הפערים בגרסתם, לאפשר לנאשם
22 למסור גרסת אלibi ולעמתו עם גרסת העדים ועם ממצאים חקירתיים אחרים, אין לצפות מבית
23 המשפט להרכיב את הפואל, לבור את המוזן מן הבהיר, לבורר אמירותו כאלו ואחרות של העדים לד.
24 וא.מ. ולהשלים באמצעותן את עדותו של נ.ל, החסירה את תיאור הסם.
25 למעשה ניתן היה לסיים בשלב זה את הכרעת הדין ככל שהיא נוגעת לעבירות הסחר. עם זאת, ועל
26 מנת שהתמונה לא תהא חסра, מצאתי להזכיר מספר מילים גם לגרסה הנאשם, אותה מצأتي
27 ככעיתית ולא אמינה.
28



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ-[REDACTED]

1 גרסת הנאשם

2
3 .31. גרסת הנאשם לא עוררה אמון רב. עם זאת, כידוע, נטל הבאת הראות מונה לפתחה של
4 המאשימה ולא לפתחו של הנאשם, שככל שנתר לו הוא לעורר ספק סביר באשמו. גם אם הנאשם
5 לא שכנע בצדתו, ולאחר ניתוח תשובותיו הלא משכנעות ארצה לעצמי לומר שהוא היה רחוק
6 מכך, הרי שהוא עמד בהצלחה במשימת הטלת הספק. משעמד במשימות זו, די בכך כדי להורות על
7 זיכוינו מחמת הספק.

8
9 .32. כבר במהלך חקירתו במשטרה מיום 16.2.17 (ת/9) פטר את עצמו הנאשם מה צורך להסביר
10 על שאלות העולות לסבך אותו, בנימוק שהוא סובל מבעיות זיכרון בכלל השימוש הנרחב בסמכים.
11 אחת הדוגמאות לכך היא סירובו של הנאשם למסור לחוקרו את מספר הטלפון העדכני שלו. הנאשם
12 טען בעניין זה שמדובר בטלפון חדש, אולי לדבריו הוא לא זכר אף את מספרי הטלפון היישנים שלו.
13 "בעית הזיכרון" של הנאשם המשיכה גם לאחר שהחוקר הזכיר לו שני מספרי טלפון שהיו
14 בשימושו. מנגד, באותה נשימה ממש ידע הנאשם להזכיר נمرצות טענות שונות שנטענו לפניו
15 במהלך החקירה, כמו למשל את העובדה שנפגש עם קטינים מסוימים saat שמותיהם ציין לפניו
16 החוקר. את סירובו של הנאשם למסור את מספר הטלפון שלו יש לראות כחלק מזכות השתייה
17 הנקויה לו. עם זאת, יש בה כדי לחזק את ראיות התביעה נגדו.

18
19 .33. אחת הסוגיות המרכזיות שעלו במהלך החקירה היא מידת ההיכרות של הנאשם עם העדים.
20 לגבי הקשר ביניהם, נשאל הנאשם מספר שאלות עליהן השיב בצהורה מתהממת שאינה מעוררת
21 אמון (ת/9 ש' 158-129):

22
23 ...אתה מכיר את נ.ל (במקור צוין שמו המלא – ע.מ.) ? ש.

24 כן. ת.

25 מה טוב ההיכרות בינויכם ? ש.

26 מהסקייט... מהסקייטפארק ת.

27 ...

28 אתם חברים או משהו ? ש.



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- ת. לא, מקרים.
ש. מה טיב ההיכרות בינויכם?
ת. מהסקייטפארק שהוא היה שם כשהיה יلد.
ש. וזה, חוץ מהסקייטפארק לא היה ביןיכם שום קשר?
ת. לא.
ש. לא נגיד דיברתם בטלפון?
ת. יכול להיות שכן
ש. נפגשתם מעבר לסקייטפארק?
ת. לא, לא נראה לי. יכול להיות שכן, ברור שכן. ראייתי אותו מספר פעמים.
ש. התכתבתם אולי במסנגר של הפייסבוק?
ת. כן, יכול להיות.
ש. אם נפגשתם אז באיזה עניין?
ת. בסקייטפארק, לנוטע לסקייטפארק למרות שאני כבר לא נוטע.
ש. הוא אומר שנפגשתם מספר רב של פעמים מחוץ לסקייטפארק והוא אומר שדיברתם הרבה בטלפון, בעיקר כדי להיפגש כדי שתמכור לו סמים, מה יש לך לומר על זה?
ת. לא קרה דבר כזה.
ש. הוא אפילו יודע לפרט שהשמות שהוא קנה מהם מטוג גראם באותו שקיוט שדיברתי אתך עליהם קודם, מה יש לך לומר על כך?
ת. לא היה כזה דבר.
ש. ואיזה אינטרס יש לו לשקר?
ת. אין לו מושג.
- 24 מהאמור עולה שהנאשם מסר בחקירותו תשובות מתחמקות ולא החלטיות בקשר לטיב הקשר עם נ.ל, שלל בתילה פגישות עמו ובהמשך ענה בהחלטיות שכן נפגשו. בנוסף לכך, נזכר שתשובותיו בקשר קיום שיחות טלפון והתקတבותיו שהיו בין לבין נ.ל לא היו החלטיות, חרף העובדה שהתבצעו זמן קצר לאחר מכן. ואולם, דוקא בשל תשובה זו אלו, עולה במלוא העוצמה ה兜רך



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ

לבד את הסוגיות הלא פתורות ולא לסגור על דברי העדים הקטנים, המסבירים בתיקי סחר בסמים
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
משל עצם, שישלמו חורים אלו, בבחינת "כמה ראה וקידש".

34. חוסר הסבירות בגרסת הנאשם התעורר במלוא עוזו שעה שהתחבש במהלך החקירה
להתייחס לת/8 שהוציא לו (ת/9 ש' 184-222). מהתקותבת בין השניים עולה שהנאשם אמר לנו
להגיע למקום המפגש אותו כינה "הדוסים". נ.ל הסביר, כזכור, שמדובר בשכונה דתית שם מכר לו
הנאשם את הטעמים. הנאשם מצדו טען בתחילת שהוא אכן יודע מה פירוש המילה "edoسم" (ת/9
ש' 196), זאת למורת שהוא זה שכתב לנו. שיתקשר אליו כשהוא נמצא ב"דוסים". משהקה עליו
חוקר והזכיר לו שהוא זה שכתב את המילה "דוסים", "נון-זכר" פתאום הנאשם בפירוש המילה,
והשיב לו שהכוונה היא שנגশים "בעיר". משהקה עליו החוקר פעמיinus נספה ושאל אותו מי קורא
לעיר "דוסים", שינה הנאשם פעמיinus גרסתו והשיב: "אין לי מושג מה זה דוסים, יכול להיות
שכתבתי את זה בטעות" (ת/9 ש' 200-193).

מעבר לעובדה שהנאשם מסר שלוש תשובות שונות לשאלת שನשאל, הרי שתשובתו לפיה מדובר
במקום מפגש "בעיר", אינה מתישבת עם תשובתו הקודמת לפיה המקום בו נzag להיפגש עם נ.ל.
היה בסקייטפארק.

עוד עולה מת/8 שתדיירות הקשר בין הנאשם לבין נ.ל גבואה מזו שנייהဟה להציג בחיקתו.

35. הנאשם לא ניצל את הזדמנות שניתנה לו בבית המשפט לתקן את הרושם הלאאמין
שהותירו דבריו במשפטה, ולמרות שאישר את העובדה שהתחבש עם נ.ל, ניסה לצמצם את ממשות
הדברים, בכך שטען שמדובר ב"סתם שאלות, מה קורה מה נשמע" (פרוט' עמ' 127 ש' 21). כפי
שניתן להיווכח, במקרה ת/8 מצטיירת תמונה שונה.

36. נוסף על כך מצאתי לדוחות את גרסת הנאשם גם בנוגע למקורות המימון שלו, בהיותה
מושלחת כל היגיון ומונוגרת לשכל היישר ולניסיונו החיים. הנאשם העיד על כך שהחבריו מביאים
עבورو את הסמים ושרק בעבר, כאשר הייתה לו עבודה, היה קונה סמים בעצמו. בהמשך שינה מעט
את תשובתו ואמר שהוא עובד פחות ועם הכספי ששMASTER קונה סמים (פרוט' עמ' 124 ש' 23-6).
בהמשך אמר שימוש עמו חברי בתדיירות של 3-4 פעמים בשבוע, כאשר במפגשים עמו הם אלו
שנותנים לו סמים ללא תשלום, בעוד שהוא לא חולק עמו את הסמים שהוא עצמו קונה, מהטיבה



בית משפט השלום בראשון לציון



16 ספטמבר 2018

ת' פ-17-02-43025 מדינת ישראל ני

1 שהסמים יקרים (פרוט' עמ' 125, 131 ו- 132). מאליה מתחבשת השאלה אם הסמים כה יקרים, כיצד
2 זה הбриו חולקים עמו את הסמים בתדרות כה גבוהה ולאורך זמן, ללא כל תמורה מצדיו.

3 מחדלי החקירה

4 37. עיננו הרואות שחרף קיומם של היהות ו"חורים", שחלקם צפ ועליה עוד בשלב החקירה,
5 וחילקם התעורר בשלב הצגת הראיות לבית המשפט, לא בוצעו פעולות חקירה רבות ומשמעותיות
6 שיכול וביצוען היה שופך עליהם או.
7 כפי שנקבע בפסקה עניפה של בית המשפט העליון, כמו למשל בע"פ 10596/03 בשירוב נ'
8 מדינת ישראל פסקה 20 (4.6.2006) :

9 12 "מטרתה של החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד,
10 אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזכותו
11 של חשוד, ובין אם היא עשויה להביא להרשעתו."

12 15 לצד כל זה, נקבע שמדובר החקירה אינם מוביילים, כשלעצמם, לזכוי הנאשם, אלא יש לבדוק את
13 16 מעותם על רקע כלל הראיות שהונחו בפני בית המשפט במטרה לבדוק האם חurf מוחלט
14 17 החקירה, הונחה בפני בית המשפט תשתית ראייתית מספקת להוכחת האשמה (ע"פ 8447/11
15 18 סולימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.9.2012)).
16 20 עוד נקבע שבמסגרת בחינת הטענה לקיומם של מוחלטי החקירה, על בית המשפט לבדוק האם קופחה
17 21 הגנת הנאשם כתוצאה מוחלים. כך, למשל, נקבע בע"פ 5386/05 בילל אלחוורט נ'
18 22 מדינת ישראל, פסקה ז' (18.05.2006) :

19 24 "במקרים שבהם נתגלו מוחלטים בחקירה המשטרתית, בית המשפט צריך
20 25 לשאול את עצמו האם המוחלטים האמורים כה חמורים עד שיש לחושש כי
21 26 קופחה הגנתו של הנאשם, כיון שנטקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות
22 27 העומד נגדו או להוכיח את גרטתו שלו... על פי אמת מידה זו, על בית



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ.■■■■■

16 ספטמבר 2018

1 המשפט להכריע מה המשקל שיש לחת למחדר לא רק כשהוא עומד לעצמו,
2 אלא גם במלול הראות..."

3
4 הריאות בתיק זה מבוססות, כאמור, על שלושה עדים, קטינים, שהפלילו את הנאשם.
5 הקטינים העידו על עצם שסחו בסמים, לרבות סמים שקנו מהנאשם. מובן הדבר שאין מדובר
6 בנון שיש בו כדי לפטול את עדותם, אולם ניתן לומר שאין מדובר בעדים נורמטיביים או
7 אובייקטיביים בהיותם מעורבים בעצם בביצוע עבירות מסוימת חוץ, בפרט כאשר עדים אלו נחקרו
8 בעצם כחשודים במסגרת פרשה. אם נוסף לכך את גרסת הנאשם לפיה הוא כלל אינו מכיר
9 שניים מהקטינים, מתבקש מאליו הצורך בעיבוי וחיזוק העדויות בריאות היצוניות. להלן מספר
10 דוגמאות.

11
12 א. גרסת הנאשם היא שהוא אינו מכיר את א.מ. ואת לד. ומילא שלא היה כל קשר ביניהם.
13 המשכה של טענה זו היא שהשניים מנוטים להפלילו. למורת האמור, לא נעשה כל ניסיון
14 להוציא פلت שיחות של מי מהעדים ואף לא של הנאשם עצמו במטרה להציג על מספר
15 החתקשות בין העדרים לבין הנאשם, תקופת הקשר או תדיות השיחות.

16 ראו למשל דבריו ל.ד לפיהם מספר הטלפון של הנאשם היה שמור אצל בנייד תחת השם
17 "ברד". כן מסר שהმטרפּ היה שומר גם במכשיר הטלפון שלו. (פרוט' עמ' 96-97). למורת
18 האמור לא נעשה כל ניסיון, וככל שנעשה לא הובחרו תוכחותיו במהלך המשפט, לצורך
19 קבלת נתוני התקשרות ממספר הטלפון.

20 ב. לאור טענת הנאשם לפיה הוא כלל אינו מכיר את א.מ. ולד. ממילא כפר בכך שמכר להם
21 סמים. חרב טענתו זו לא נעשתה בדיקת איכונים לטלפונים של הנאשם ושל שני העדרים.
22 נוסף לכך לא נערכה בדיקה לצורך איכון מכשיר הטלפון שלו, رغم בה היה כדי לחזק
23 את הטענה לפיה נפגש עם הנאשם בכל אותן מקומות לצורך ביצוע עסקאות הסמים, זאת
24 כאמור על רקע גרסת הנאשם לפיה נפגש עם נ.ל לעיתים רוחקות בלבד וشنגש עמו
25 בסקייטפארק.

26 ג. כפי שפורט לעיל, כבר בשלב החקירה עלו קשיים בעדותו של א.מ. למורת שהחוקרים היו
27 עירים לכך, לא נערכו פעולות חקירה במטרה לבדוק את אמינותה העד. א.מ. מסר אמנים
28 שמספר הטלפון של הנאשם לא נמצא במכשיר הטלפון שלו, אולם לא נערכה כל פעולה



בית משפט השלום בראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 43025-02-17 מדינת ישראל ני

1. שטרתה לבדוק האם שמו של הנאשם מופיע במכשיר תחת שם אחר או אولي נמחק (ראו
2. והשו ת/11, שהינו תיעוד של פעולת חקירה דומה שכן ה证实ה בעניינו של נ.ל במטרה
3. לבדוק את הקשר ביניהם בין הנאשם).
4. נ.ל ציין שמכשיר הטלפון שלו נלקח ממנו ממשך כחודש ימים (פרוט' עמ' 69 ש' 11) ושהוא
5. הופקו ממנו שייחות רבות שאף נעשה בחלוקת שימושו במהלך חקירותיו (פרוט' עמ' 59 ש'
6. 29-32). שייחות אלו, ובפרט השיחות הקשורות לנאים, לא הועשו לבית
7. המשפט. גם בעניין זה נבחן מחדל החקירה על רקע גרסתו של הנאשם. ואכן, ככל הנוגע
8. לקשר עם נ.ל, שינוי הנאשם גרסתו כפי שהוא מדווח לעיל בקשר לת/8. בנסיבות הללו, אך
9. מתבקש היה לבדוק את תדריות השיחות בין השניים על מנת לבדוק מי מהשניים צודק.
10. אשר לחקירה מכשיר הטלפון עצמו של נ.ל, מסר העד שהוא החליף את המכשיר מסpter
11. שבועות לפני שנחקר (פרוט' עמ' 71). לא הובר האם נעשה ניסיון למצוא את הטלפון, בו
12. ניתן ומציאות ראיות רלוונטיות.
13. משלא נעשה ניסיוןאמת לברר את מועד הפעולות, נמנעה מה הנאשם האפשרות להעלות
14. טענה אליבי. גם כאן, חקירה עמוקה יותר של העדים, ירידה לפרטים עמים במהלך
15. החקירה, בדיקת גוראותיהם הסותרות של חברי (האם העיקורות הנטען בוצעו אחרי
16. תחילת הלימודים, לאחר שהלימודים החלו, או שמא לקראת סוף השנה האזרחית) יכלה
17. לשפוך אור על סוגיה זו, לאפשר לנאים להציגן כראוי ולהוות אבן בוחן נוספת בדבר
18. מהימנות העדים.
19. חרף טענות הנאשם שהוא אינו מכיר את א.מוות ל.ר, לא נערך בינם עימות. לא מן הנמנע
20. שההחלטה שלא לבצע פעולה חקירה זו התקבלה באופן מושכל וכוכח רגשותה, והעובדה
21. שמדובר בקטינים, אולי, ככל שאלה פני הדברים, גם בעניין זה לא הובר במהלך המשפט.
22. באותו עניין, לא עומתא עם העדים גרסת הנאשם לפיה הוא כלל אינו מכיר אותם, והעדים
23. לא התקשו לספק הוכחה, או קצה חותם חקירותי, להיכרותם עמו.
24.
25. לסיכום, ניתן לומר שהrossohm המתkeletal מהמקובל הוא שהחקירה בתיק זה הייתה מצומצמת
26. למינימום הכרחי ולא מעבר לכך. יתרון זה נבע מקיום של שלושה עדים "מלחלים", מתוך
27. מחשבה שעודתו של האחד תחזק את עדותו של השני. משכך, לא נערכו פעולות פשוטות
28. ומתקשות לחיזוק גרסתם של העדים, זאת מבליל תחת את הדעת לאפשרות שבבית המשפט יתעורר



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 קשיים בעודותם, כפי שאכן אירע. מעבר לכך, חקירת העדים במשטרה לא הייתה ממצה, זאת אף
2 התרשם החוקר מבעיתיות וחוסר סבירות שהטען עוזר בשלב החקירה. גם העוכבה שהעדים
3 הינם קטינים המעורבים בעצםם בעסק הסמים הייתה צריכה להدلיק נורה אדומה, שימוש מה לא
4 נדרקה. משכך לא בוצעו פעולות חקירה נוספת ולא צורפו לתיק ראיות חיוניות לצורך חיזוק
5 עדותם.

6 נוסף על כן, ניתן ללמידה מניסוח כתוב האישום, שבוחומר החקירה לא היו די נתונים שיאפשרו לפרט
7 מה היה חלקו של כל אחד מהקטנים בעסקאות הסחר, למי מהם מכיר הנשם את הסמים והאם כולם
8 ניכחו בכל המכירות. בנוסף, לא נעשו בין העדים פעולות חקירה פשוטות ביותר בהם לא נדרש לתאר
9 ولو עסקה אחת ספציפית בה ניכחו כולם, או לפחות הפחות שניים מהם, במטרה לבדוק את אמיתיות
10 גרסתם, זאת למatters הסתיירות שנמצאו בגרסאותיהם בנושא זה.
11

12 נכן הדבר שהנשם לא סיפק מדוע הוא סבור שהעדים מנוטים להפלילו. עם זאת, אין
13 זה מתקיד לעשوت כן, ויתכן שהוא אף אינו יודע את הסיבה האמתית לכך. ואולם, מנקודת
14 העונה, היה על היחידה החוקרת לשולב אותה בכל דרך אפשרית. כפי שציינתי, מצאת שגרסתו של
15 הנשם לא חפה מסתיירות, תהיות ואף שקרים של ממש. יתרון שהסתירות נועדו "להרחקו" מקשר
16 כלשהו עם העדים, בירודו שהם סוחרי סמים, ויתכן שהסיבה לכך שונה. החשוב הוא שאין די
17 בסתיירות אלו כדי לגשר על החסר הריאתי המשמעותי שפגע באופן אנוש בהגנת הנשם.
18

19 בשולי הדברים אזכיר שמשנשאל החוקר תומר (ע"ת 4) על ידי ב"כ הנשם איזו פעולה חקירה
20 בוצעה לאחר שהחשוד הכחיש שמכר סמים לקטינים שהפלילו אותו, ענה שום לאחר חקירת
21 הנשם הוא הועבר לתחנה אחרת ולכן אינו יכול להשיב על השאלה (פרוט' עמ' 77 ש' 9-14 וכן
22 עמ' 78 ש' 25-26).
23

24 41. אך לאחרונה עמד בית המשפט העליון על מטעותם של מחדלי חקירה ודומה שהדברים
25 יפים אף לעניינו [כב' השופט סולברג, בדעת רוב בע"פ 2840/17 נתן ניאזוב נ' מדינת ישראל
26 :] (4.9.2018)
27



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ'

1 "היטב ידעת כי מלאכם של חוקרי המשטרה אינה קלה כלל ועicker. העומס
2 רב. עליינו גם להישמר מפני חכמה של אחר מעשה. ברם, האחריות המוטלת
3 על כתפי החוקרים רובה וככלה, החלטותיהם במהלך החקירה – אם לעשות,
4 אם לחדרל – עשוות להתרבר מאוחר יותר כהחלטות הרות גורל. אכן, טענות
5 למחדרל החקירה הפכו לדבר שבסגורה. "מודע אני לכך שסניגורים,
6 בידם הטובה ובחתירתם לסייע לשולחם, מעלים טענות רבות
7 בדבר מחדלים" (ע"פ 3090/11 ענתבאו נ' מדינת ישראל..., פסקה
8 א' לפסק הדין של השופט (כתוארו א' רוביינשטיין (18.10.2012)). אין
9 להיסחף בעניין זה. לא כל פעולה החקירה שאפשר היה לעשותה ולא
10 נעשתה, 'מחדרל' יקרא לה. יחד עם זאת, אל לנו לדאות את קריאותיהם של
11 הסניגורים 'מחדרל-מחדרל' כקריאותו של הרועה זאב-זאב. עליינו להידרש
12 לטענה על מחדרל החקירה, "לבודר בין עיקר לטפל וטקיי" (שם), מלחמת
13 אותם עניינים – וענינו בכללם – שאין מדובר בהם בקריאה שווה 'מחדרל-
14 מחדרל'. מחדרל החקירה בנדון דין – הם ממשוערים, משליכים על הכרעת
15 הדין, רלוונטיים לשאלת החפות או האשמה. (ההרגשות במקור – ע.מ.)
16

17 בנסיבות כאמור, אין מנוס מן המסקנה, שהמחדרלים שנפלו בחקירת העבירות עולים בהצטרכותם
18 כדי להשקייה הגנתו של הנאשם וشنגעה יכולתו להוכיח את גרסתו בנוגע לשורש המחלוקת
19 בין הצדדים.

20 42. מלחמת מחדרלים אלג', המctrפים לקושי לתת אמון בעדרותם של שניים מתוך שלושת
21 הקטניים, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק בעבירה של סחר בסם מסוכן.
22

23 43. בחקרתו במשטרה מיום 12.1.2017 הודה הנאשם שהוא שותף בabitו שיק לו. על גרסתו
24 זו חזר הנאשם גם בבית המשפט (פרוט' עמ' 124 ש' 27).

אישום מס' 2



בית משפט השלום הראשון לציון

16 ספטמבר 2018

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל ני

ב"כ הנאשם טען שהחיפוש שנערך בבתו של הנאשם בווצע בגיןור לחוק, זאת מן הטעם שאמרו של
הנائم הייתה העדרה היחידה לחיפוש, ובשעה שהחזקיק הדירה, טבו וסבטו של הנאשם, לא
התבקשו לשמש כעדים, על אף שנכחו בדירה, ועל אף שהם ממשמים אופוטרופטים של.

44. מבחן החקירה שהוגש עולה שהחיפוש שנערך בבית נערך מכוח צו שיפוטי (ת/1) אשר
נחתם בבוקרו של יום החיפוש. ע"ת 1, השוטר אישר מדרלה, העיר על אירוע נוסף בו היה מעורב
הנائم ביום שקדם להוצאה הצו, בעקבותיו התבקש הצו. ואולם משאזר הצו, לאחר שבית
המשפט מצא שקיים חשד סביר למעורבותו של הנאשם בעבירות סמים, שוב אין עוד צורך
להתחקות אחר המנייע להוצאה הצו. במאמר מוסגר אציג שהסבירו של ע"ת 1 אשר לניטבות
שהובילו להוצאה הצו, קרי, האירוע מיום 10.1.2017 בו היה מעורב הנאשם, אך מחזקים את
המסקנה לפיה מניע המשטר להוצאה הצו היו נכונים ומקצועיים והתבטטו על חשד סביר שהיה
קיים ניגר הנאשם באותו נקודת זמן (ת/10).

45. אשר לחיפוש עצמו. סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשכ"ט – 1969 מורה
שחיפוש ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם מתיקיות אחת החלופות המנוויות בסעיף,
שאחת מהן היא ש"תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני המשפחה הנוכחים שם,
ביקש לערכו שלא בפני עדים.

46. הן מודוח הפעולה (ת/6) והן מודוח החיפוש (ת/7) שנערכו על ידי השוטר שמעון מלול, עולה תמונה
ברורה, לפיה בשעה שהנائم שפה במעטץ, הגיעו השוטרים לבתו כשהם מצודים בצו החיפוש.
השוטרים הודיעו בפני אמו של הנאשם, שפתחה להם את הדלת, ומסרו לה העתק מצו החיפוש.
האם עיינה בצו והשוטר מלול הבahir לה שהיא רשאית לנוכחות עד נוסף במהלך הבדיקה. לדברי
השוטר מלול, האם מסרה לו שמספיק שהיא עודה מאחר שהוריה, שנכחו כאמור בדירה, הינט
נשים מבוגרים. את בקשת האם לשמש כעדיה ייחידה תיעדר השוטר מלול הן בדרך הפעולה והן בדוח
הchiposh עליו חתמה האם.

47. כפי שעולה באופן מפורש ממלוא החוק, האפשרות לקבל אישור לויתור על נוכחותו של
עד נוסף במהלך חיפוש לא חלה רק לגבי "תופש הבית", אלא ניתן לקבל את האישור גם מאחד
מ"בני המשפחה הנוכחים" במקום. במקרה שלנו קיבל השוטר את אישורה של האם, שהיא



בית משפט השלום הראשון לציון

ת"פ 17-02-43025 מדינת ישראל נ' ■■■■■

16 ספטמבר 2018

1 קרובת משפחה הן של "טופשי הבית" והן של נשוא הצו. השוטר ציין בדוח הפעולה את הסיבה
2 בגינה ויתריה האם על נוכחות הוריה המבוגרים בחיפה, ובכך יצא ידי חובתו. בנסיבות הללו,
3 ומשוויתריה האם על נוכחות אדם נוסף במהלך החיפוש, לא נדרש השוטר לבצע כל פעולה נוספת
4 והוא היה רשאי לבצע את החיפוש באופן בו הוא בוצע בפועל.
5

6. עיינתי בפסק הדין שהוגש מטעם ב"כ הנאם כת Micha לטענתו בדבר חוקיות החיפוש,
7 אולם מצאתי שאין הנדון דומה לראיה. בת"פ (פ"ת) 14-01-6763 מדינת ישראל נ' מדריך
8 (18.11.14) זוכה הנאם לאחר שנמצא שורך החיפוש לא הבahir לאמו של החשוד שיש לה הזכות
9 לנוכחות עד נוסף במהלך החיפוש, וממילא לא תועדה בדוח החיפוש בקשה האם להסתפק בעד
10 אחת, זאת כאמור בנגדו למצב העובדתי בקרה שליפני. בת"פ 13-12-59911 (רחובות) מדינת
11 ישראל נ' פרי (20.4.2015) זוכה הנאם לאחר שנקבע שתופש הבית אינו רשאי לשמש כעד
12 במהלך החיפוש, זאת בנגדו לטענת ב"כ הנאם במקורה שלפניו, לפיה הסבה והסתתא היו צירcis
13 לשמש כעדים ביחד עם האם ומכל מקום ראו גם דעה חולקת על קביעה זו בת"פ (רملיה) -
14 52888-15-01 מדינת ישראל נ' אוזן (2.3.2017). בת"פ (ראשל"צ) 14-04-19411 מדינת ישראל נ'
15 רפאל (13.5.2015) נפסלו ראיות שנטפו כתווצה מהחיפוש לא צו חיפוש, בהעדר
16 הסכמה מדעת ובהעדר שני עדים. לא זה המקורה הנדון לפניינו.
17

18. טענה נוספת בקשר לסם נגעה לפגם ב"שרשת הסם". במהלך החיפוש נתפס כאמור סט
19 מסוכן בחדרו של הנאם. כפי שעולה מ附, הסם הוכנס על ידי השוטר מלול לשקית מז"פ
20 מאובטחת שמספרה צוין בדוח הפעולה. אין חולק על כך שהשקייה המוזכרת בת/6 היא השקית
21 שהגיעה למבלה לוייה פילייל של משטרת ישראל (ת/3) ולאחר פתיחתה ובדיקה החומר שהכילה,
22 נמצא שמדובר בסם מסוכן מסווג קנבוס במשקל 3.94 גרם נטו (ת/2).

23. חרף האמור,טען ב"כ הנאם לקיומו של פגם ב"שרשת הסם", זאת מן הטעם שלא ברור מה אירע
24 עם השקית מהרגע בו עזבה את משרד החקירות ועד מועד הגעתה למז"פ. טענה זו יש לדוחות. הטעם
25 לכך הוא שהחל מהרגע בו נאטמה השקית, מתוך עלי ידי השוטר מלול, ועד רגע הגעתה למז"פ,
26 השקית לא נפתחה. אין חולק על כך שעלה מנת לבדוק את תוכנה של השקית מז"פ, יש צורך לקרוע
27 אותה באופן שאינו מאפשר את סגירתה מחדש. אין גם מחלוקת על כך שככל שהקיטה מז"פ מקבלת
28 מספר שונה. מכאן מתחבקה המשקנה שככל שהשקית הייתה נפתחה בשלב כלשהו בדרך ממשדי



בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָום בֶּרֶאשׁוֹן לִצְיוֹן

16 ספטמבר 2018

ת"פ-17-02-43025 מדינת ישראל נ' ■■■■■

1 החוקיות למעבדה, היא הייתה מוכנסת לשיקת אחרת הנושא מספר שונה מהמספר שנכתב ברוח
2 הפעולה של השופט מלול.
3 לפיכך, לאחר שmonicus מוצג לתוכ שיקת מז"פ ולאחר שנרשם שהשיקת נאטמה, אין עוד צורך
4 להתחקות אחר קורותיה של אותה שיקת עד לרוגע הגעתה למעבדה, כל עוד אותה שיקת הגיעה
5 למעבדה כשהיא שלמה.
6 בנוקודה זו עיר שאיני מוציאה מכלל אפשרות מצבים בהם דוחק יתעורר צורך לבדוק מי היו
7 הגורמים שטיפלו בשיקת בדרך למעבדות, גם אם היא הגיעה שלמה, כמו למשל במצב דברים בו
8 המוחזק שהיה בתוך השיקת נפגע. במקרה שכזה, על מנת שנייתן היה לבדוק היכן אירעה התקלה,
9 יש צורך לתעד את שרשרת המוחזק במלואה בזורה ברורה. ואולם, במקרים השכיחים כפי המקרה
10 שלפנינו, העדר תיעוד של חוליות הבניינים בשירות איינו מעלה ואין מורייד, ככל שהדבר נוגע
11 לשאלת קבילות המוחזק.
12 לפיכך, בהעדר מחלוקת על כך שהשם שנתפס שייך לנואם, אני מרשים אותו בעבירה של החזקת
13 סם לצריכה עצמית.
14
15
16
17
18
19
20
21 התוצאה
22
23 לאור כל האמור, מצאתי להרשיע את הנואם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית .49
24 ולזותו מחמת הספק מעבירה של סחר בסם מסוכן.
25
26
27
28 ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ט, 16/09/2018 במעמד הנוכחים.
29